Pirmo reizi Dziesmusvētkos piedalījos 1960. g, kad dziedāju Rep. psih. slimnīcas Strenčos sieviešu korī. Shēģinājumi notika Shežaparka Zaļajā teātrī, pēdējais estrādē. Pirmais koncerts bija jauktajiem koriem, nākošā dienā sievu un vīru koriem, plus vēl armijas koris koncerta vidusdaļā.

1965. g. biju skatītāju rindās. Jaukto koru koncertā bija ieradies augsts amata vīrs no Shaskavas (laikam Kosigins). Pirmajās 9 rindās sēdēja speciāla publika, bija novilkta resna virve un ik pa gabalam stāvēja kāds zaldāts. Publika bija ar speciāliem ielūgumiem, lielākā daļa krieviska, kas koncerta laikā sarunājoties pastaigājās. (Shanai studiju biedrenē vīrs dziedāja korī „Daile", tādēļ dabūjām

(ielūgumus). Dziesmas nedrīkstēja atkārtot. Koris nodziedāja „Jāņu Jakaru" latviská publika un koris pieprasīja atkārtot, bet pieteica nākošo dziesmu. Koris sauca „Līgo", diriģents pacēla rokas, bet koris nedziedāja, skanēja tikai „Līgo, Līgo". Pieteicēji skrēja us pirmo rindu prasīt atlauju un dziesma skanēja atkārtojumā. Pēc koncerta, kad Saldība aizgāja, virve nokrita zemē. Latviská publika sagāja us priekšējām rindām un sākās koncerts, kurā tika nosauktas dziesmas un diriģenti un visi dziedāja.

Nākošās dienas koncertā, kad dziedāja sieve un vīru kori, arī armija pa vidu, publika bija latviska.

1970. gadá uz deju svétkiem paradíju vecolaužu deju kolektívu, biju atbildīga par viņiem, jo kolektīda radītāja dejoja Palsmanes deju kolektīdā (aizvietoja dejotāju). Šajos svétkos biju kopā ar kolektīvu mēģinājumos un koncertā stadionā.

1973. g. simtgades koncertā nebiju. No Strenčiem piedalījās ARE dēru koris, par slimnīcas sieve kori neziņu.

1975. gadá no sieve un vēru koru dziedātājiem plus dziedātāji no pilsētas izveidojās Kultūras nama jauktais koris, diriģente Ārija Tomiņa.

1980. gadá koris piedalījās Dziesmu svétkos, arī es dziedāju korī.

1985. gadá jaukto kori ladīja Laima Krumholca, piedalījāmies arī koru skatē.

~~1990. gadā~~

Pēc 1985. g. Dziesmu svētkiem koris pamazām saruka, bija novecojis un izveidojās jauns koris ar jauniem dziedātājiem, tagadējā „Ritu puse", diriģente Agra Jankovska.

1990. g. Dziesmu svētkos biju tikai ka skatītāja.

Šajos Dziesmu svētkos repertuārā nebija iekļauta J. Vītola „Gaismas pils" un diriģents Haralds Shednis bija nolikts tikai ka skatītājs. Koncerta nobeigumā viss lielais kopkoris izsauca diriģentu H. Shedni, lai nodziedātu „Gaismas pili".

Tālāk šis rokraksts ir precizēts (pēc autores lūguma) un izlasāms elektroniskā formā:

„Pirmo reizi Dziesmu svētkos piedalījos 1960. gadā, kad dziedāju Strenču Republikāniskās psihiatriskās slimnīcas sieviešu korī. Mēģinājumi notika Mežaparka Zaļajā teātrī, bet pēdējais estrādē. Pirmais koncerts bija jauktajiem koriem, nākošā dienā sievu un vīru koriem, plus vēl armijas koris koncerta vidusdaļā.

1965. gadā biju skatītāju rindās. Jaukto koru koncertā bija ieradies augsts amata vīrs no Maskavas (laikam Kosigins). Pirmajās deviņās rindās sēdēja speciāla publika, bija novilkta resna virve un ik pa gabalam stāvēja kāds zaldāts. Publika bija ar speciāliem ielūgumiem, lielākā daļa krieviska, kas koncerta laikā sarunājoties pastaigājās. (Manai studiju biedrenei vīrs dziedāja korī „Daile", tādēļ dabūjām ielūgumus.) Dziesmas nedrīkstēja atkārtot. Koris nodziedāja „Jāņu vakaru", latviskā publika un koris pieprasīja atkārtot, bet pieteica nākošo dziesmu. Koris sauca „līgo", diriģents pacēla rokas, bet koris nedziedāja, skanēja tikai „līgo, līgo". Pieteicēji skrēja uz pirmo rindu prasīt atļauju un dziesma skanēja atkārtojumā. Pēc koncerta, kad valdība aizgāja, virve nokrita zemē. Latviskā publika sagāja uz priekšējām rindām, un sākās koncerts, kurā tika nosauktas dziesmas un diriģenti, un visi dziedāja. Nākošās dienas koncertā, kad dziedāja sievu un vīru kori, arī armija pa vidu, publika bija latviska.

1970. gadā uz deju svētkiem pavadīju veco ļaužu deju kolektīvu, biju atbildīga par viņiem, jo kolektīva vadītāja dejoja Palsmanes deju kolektīvā (aizvietoja dejotāju). Šajos svētkos biju kopā ar kolektīvu mēģinājumos un koncertā stadionā.

1973. gadā simtgades koncertā nebiju. No Strenčiem piedalījās MRS vīru koris, par slimnīcas sievu kori gan nezinu.

1975. gadā no sievu un vīru koru dziedātājiem, plus dziedātāji no pilsētas, izveidojās Strenču kultūras nama jauktais koris, diriģente Ārija Tomiņa.

1980. gadā koris piedalījās Dziesmu svētkos, arī es dziedāju korī.

1985. gadā Strenču jaukto kori vadīja Laima Krumholca, piedalījāmies arī koru skatē un Dziesmu svētkos. Šajos Dziesmu svētkos repertuārā nebija iekļauta J.Vītola „Gaismas pils" un diriģents Haralds Mednis bija nolikts kā skatītājs. Koncerta nobeigumā viss lielais kopkoris izsauca diriģentu H.Medni, lai nodziedātu „Gaismas pili".

Pēc 1985. gada Dziesmu svētkiem koris pamazām saruka, bija novecojis un izveidojās jauns koris ar jauniem dziedātājiem, tagadējā „Rītu puse", diriģente Agra Jankovska.

1990. gada Dziesmu svētkos biju tikai kā skatītāja."